

**ผลการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญาโดยใช้กรณีศึกษา
ต่อสมรรถนะด้านความรู้และการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาพยาบาล**
**Results of Teaching and Learning Criminal Law by Using a Case Study
on Knowledge and Analytical Thinking Competence with Nursing
Students. of Boromarajonani College of Nursing Sanpasithiprasong.**

พิสมัย วงศ์สง่า¹ นภัทร บุญเทียม²

Pissamai wongsanga, Napat Boontiam

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อประเมินสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน 2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน 3. เพื่อประเมินสมรรถนะด้านความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษา วิธีการวิจัยใช้การจัดการเรียนโดยใช้กรณีศึกษา มีการประเมินสมรรถนะก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนและเปรียบเทียบสมรรถนะของนักศึกษา เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา แบบประเมินสมรรถนะของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลวิจัยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ paired t-test ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาก่อนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ซึ่งมีเกณฑ์การผ่านคือ 60 เปอร์เซนต์ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน 20.43 จาก 40 คะแนน หลังการจัดการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถนะด้านความรู้ด้านกฎหมายอาญาอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์มากขึ้น มีโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน 25.07 การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะด้านความรู้พบว่าหลังการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาที่มีคะแนนสมรรถนะความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -15.019$, $p\text{-value} = .000$) สมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนการสอนพบว่านักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์ความรับผิดชอบทางอาญาฐานเอกสารได้มากที่สุด ร้อยละ 100 รองลงมาคือความรับผิดชอบทางอาญาฐานประมาท ร้อยละ 93.75 และความรับผิดชอบทางอาญาฐานการทำแท้ง ร้อยละ 87.50 ตามลำดับ

คำสำคัญ(Keywords): การจัดการเรียนการสอน; กรณีศึกษา; กฎหมายอาญา

Received: 2021-10-12 **Revised:** 2021-11-09 **Accepted:** 2021-11-11

^{1 2} อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์ คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข Lecturers of Boromarajonani College of Nursing Sanpasithiprasong, Faculty of Nursing, Boromarajchanok Institute, Ministry of Public Health. Corresponding Author e-mail : v_pissamai@hotmail.com

Abstract

The objectives of this research were: 1. To assess the competence in criminal law knowledge related to the profession by using a case study before and after the teaching and learning. 2. To compare the competence in criminal law knowledge related to the profession by using a case study before and after the teaching and learning. 3. To assess the competency in analytical thinking of criminal law related to the profession after using the model of teaching and learning, a case study. The research method was based on teaching and learning criminal law using case studies with assessment the competence before and after the teaching and learning management and compare the competence of the students. The research tools were case study lesson plan, knowledge competency assessment form. The research data were analyzed by using statistics, mean, percentage, standard deviation, and t-test. The research findings, most of the students had an average score of competency in criminal law knowledge before teaching at the level of not passing the pass, with a passing threshold of 60 percentage, with an average score of 20.43 out of 40 score point. After the teaching and learning management, it was found that most of the students had an average score of competency at the pass level with an average score of 25.07. A comparative study of knowledge competency before and after teaching and learning management revealed that after teaching and learning, the students had a statistically significant increase in knowledge competency scores ($t=-15.02, p\text{-value}=.000$). The competence in analyzing after teaching and learning by using case studies showed that the students were able to analyze the criminal liability for documents the most at 100 percent, followed by the criminal liability for negligence at 93.75 percentage and criminal liability for abortion was 87.5 percentage, respectively.

Keywords: Teaching and Learning management; Case Study; Criminal Law

บทนำ (Introduction)

การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์นั้นเกี่ยวข้องกับกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเป็นอย่างมาก เนื่องจากการปฏิบัติงานตามวิชาชีพนั้นเป็นการกระทำต่อร่างกายและจิตใจของผู้รับบริการสุขภาพโดยตรง ถ้ากระทำโดยปราศจากการระมัดระวังและก่อให้เกิดอันตรายกับผู้รับบริการอาจเข้าเกณฑ์ความรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายอาญาได้(สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา,2562) ความรับผิดชอบในทางอาญาที่เกิดจากการประกอบวิชาชีพโดยปราศจากความระมัดระวัง หรือการพยาบาลที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาชีพ ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายต่อสุขภาพหรืออันตรายอันเป็นผลจากการรักษา ได้แก่ การที่ผู้ป่วยตาย พิการ หรือได้รับความเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น

มีผลให้ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น โดยมีได้คาดหมายมาก่อน บุคลากรที่ทำผิดพลาดจะขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ถูกฟ้องร้อง และหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ(สายสมร เณยกิตติและคณะ, 2557) พยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีโอกาสจะถูกฟ้องร้องได้ตลอดเวลา จากการศึกษาเชิงสำรวจการร้องเรียนแพทย์และพยาบาลในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 159 รายพบว่า แพทย์ พยาบาลถูกร้องเรียนทางคดีมากถึง 103 รายคิดเป็น ร้อยละ 64.8 รูปแบบการถูกร้องเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้แก่ คดีแพ่ง ร้อยละ 61.0 ทางวินัย ร้อยละ 59.7 คดีอาญา ร้อยละ 25.8 และในจำนวนนี้มี 3 รายที่ต้องโทษปรับและจำคุก(วิรุจน์ คุณกิตติ, ขนิษฐา นวลไธสง, 2560) ซึ่งผลการถูกฟ้องร้อง ร้องเรียนแม้จะอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้องก็อาจส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบวิชาชีพในอนาคตได้ ดังนั้นการที่พยาบาลเป็นผู้มีสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาลตามกฎหมายที่มีความที่เกี่ยวข้องจะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและผู้รับบริการได้รับความปลอดภัย

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาลจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนให้มีความรู้ และทักษะการคิดวิเคราะห์ในประเด็นของกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมพร้อมสมรรถนะด้านกฎหมายของให้กับนักศึกษาที่จะประกอบวิชาชีพพยาบาลในอนาคต โดยจัดการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 จากการประเมินผลในการศึกษา 2562 ที่ผ่านมานักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ากฎหมายมีเนื้อหาที่ยาก ภาษาของกฎหมายเข้าใจยากโดยเฉพาะเกี่ยวกับฐานความรับผิดชอบทางอาญา เมื่อนำมาใช้ในการสอบที่เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์นักศึกษายังไม่สามารถวิเคราะห์ฐานการรับผิดชอบที่ถูกต้องได้ ประเมินผลการศึกษาในภาพรวมพบว่าไม่มีนักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับเกรด A ส่วนคุณภาพการสอนโดยการยกตัวอย่างมาอธิบายประกอบทำให้นักศึกษาจดจำได้มาก และมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนระดับมาร้อยละ 89.49 หรือมีค่าเฉลี่ย 4.47 (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์, 2562) อย่างไรก็ตามการสอนกฎหมายใช้การบรรยายเป็นส่วนใหญ่และมอบหมายการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะในด้านอื่น การสอนโดยยกตัวอย่างหรือกรณีอุทธรณ์จึงใช้ประกอบการสอนโดยบรรยายเท่านั้น ผู้เรียนยังไม่ได้มีส่วนร่วมในการฝึกคิดหรือวิเคราะห์กรณีศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงเชื่อมโยงกับประเด็นของกฎหมายอาญาของนักศึกษาจึงไม่อาจได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของการเป็นผู้มีสมรรถนะด้านกฎหมายในการประกอบวิชาชีพได้

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหาหลายรูปแบบ การพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียน ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการวางแผนการสอน ใช้วิธีการที่ทันสมัย ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด และสร้างความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นที่จะแสวงหาคำตอบอยู่เสมอ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมกลุ่ม (สุริรัตน์ อักษรกาญจน์, 2562) และรูปแบบการสอนโดยกรณีศึกษาเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตัวเอง คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาเป็น และเป็นเทคนิคหนึ่งที่น่าสนใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนมี

กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการตัดสินใจอย่างมีหลักการและเหตุผล มีทักษะในการแก้ปัญหาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้น (วันเพ็ญ สุขคง, 2561) จากการศึกษาของปทุมณัฐ สุทธิพงศ์และคณะ (2561) ที่ศึกษาผลลัพธ์การเรียนรู้และจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 พบว่าการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการนี้ศึกษาช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนมากขึ้นเป็นอันดับที่ 1 เพราะผู้เรียนเห็นภาพชัดมากขึ้น เข้าใจง่าย น่าสนใจ สอดคล้องกับการศึกษาของสมใจ ศิระกมลและคณะ (2562) เห็นว่าประโยชน์ของการทำกรณีศึกษาในห้องเรียนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและสถานการณ์จริง เห็นภาพชัดขึ้นจดจำเนื้อหาการเรียนได้ดีขึ้นและช่วยให้วิเคราะห์ประเด็นกฎหมายได้ ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนและรับผิดชอบกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพจึงตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญา ในรูปแบบกรณีศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ทั้งนี้ในรูปแบบกรณีศึกษาประกอบด้วยข้อเท็จจริงที่เป็นอุทธรณ์ เช่นกรณีศึกษา: พยาบาลมิได้ต่ออายุใบอนุญาตฯ ให้เป็นปัจจุบัน แต่ใช้ใบอนุญาตฯ ปลอมสมัครเข้าทำงาน (สภาการพยาบาล, 2562) ในทางกฎหมายสิ่งที่ผู้เรียนต้องพิจารณาพยาบาลมีสิทธิทำหรือไม่อย่างไรและถ้ามีสิทธิทำการกระทำนั้นถูกต้องหรือไม่และถ้าไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มีประเด็นกฎหมายใดเข้ามาเกี่ยวข้องหรือมีองค์ประกอบของความผิดตามกฎหมายอย่างไร โดยที่จะต้องเชื่อมโยงข้อเท็จจริงเข้ากับบทบัญญัติของความรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายอาญา จึงเห็นได้ว่าการที่นักศึกษาจะสามารถคิดวิเคราะห์ได้นั้นจำเป็นต้องมีสมรรถนะในด้านความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยครั้งนี้จึงต้องมีกรณีศึกษาครบ 6 ประเด็นฐานความรับผิดชอบในทางอาญาที่มีความเกี่ยวข้องตรงกับเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกำหนด ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาพยาบาลที่จะเป็นพยาบาลวิชาชีพในอนาคต ให้มีทักษะด้านความรู้เพิ่มขึ้นสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้สู่การวิเคราะห์ในการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นของกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้จะได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติการพยาบาล เพื่อป้องกันความเสี่ยงหรือข้อผิดพลาดที่อาจนำไปสู่การฟ้องร้องเรียนในทางกฎหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อประเมินสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ โดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ โดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน
3. เพื่อประเมินสมรรถนะด้านความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษาหลังการจัดการเรียนการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1.รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) ลักษณะการสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงพรรณนาโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนและเปรียบเทียบสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพฯ

2.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้างนี้คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลปีการศึกษา1/2563 จำนวน 155 คน การวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาและให้การรับรองอนุมัติการดำเนินการศึกษาวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ ตามเอกสารเลขที่ใบรับรองที่ 28/2563 ในการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย ผู้วิจัยได้เข้าพบกับกลุ่มตัวอย่าง โดย แนะนำตัวอธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่างทราบ พร้อมทั้งชี้แจงกับกลุ่มตัวอย่างว่า การเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจจะให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเอง และให้เซ็นใบยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย และแจ้งให้ทราบว่าเมื่อร่วมเข้าโครงการวิจัยแล้ว หากกลุ่มตัวอย่างต้องการออกจากการวิจัย สามารถกระทำได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใด ๆต่อกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการจัดการเรียนการสอน หรือคะแนนของนักศึกษา และข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจะถือเป็นความลับ และในการรวบรวมข้อมูลจะไม่ระบุชื่อ หรือที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่างโดยจะนำไปใช้ในประโยชน์ทางวิชาการ เท่านั้น ส่วนผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมและข้อมูลทั้งหมดจะถูกทำลายภายใน 1 ปี ภายหลัง จากที่ผลการวิจัยได้รับการเผยแพร่แล้ว

3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่1.แผนการสอนเรื่องกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาล 2.กรณีศึกษา6กรณีประกอบด้วย 1) การประกอบวิชาชีพกับการรับผิดชอบทางอาญารฐานปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่ตกอยู่ในภยันตรายแห่งชีวิต 2)การประกอบวิชาชีพกับการรับผิดชอบทางอาญารฐานทอดทิ้งผู้ป่วย 3) การประกอบวิชาชีพกับการรับผิดชอบทางอาญารฐานเปิดเผยความลับของผู้ป่วย 4) การประกอบวิชาชีพกับการรับผิดชอบทางอาญารฐานประมาท 5) การประกอบวิชาชีพกับการรับผิดชอบทางอาญารฐานเอกสาร:ทำคำรับรอง/ปลอมเอกสาร 6) การประกอบวิชาชีพกับการรับผิดชอบทางอาญารฐานการทำแท้ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1.แบบประเมินสมรรถนะด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพฯซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากข้อสอบเสมือนของสภาการพยาบาล โดยมีแนวทางสร้างแบบทดสอบจากTest Blue print สภาการพยาบาลแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน เกณฑ์การแบ่งคะแนนมี 3 ระดับ (Bloom, 1971) 1.ระดับดีร้อยละ 80-100 เท่ากับ 32-40 คะแนน 2.ระดับพอใช้ร้อยละ 60 24-31คะแนน 3.ไม่ผ่านเกณฑ์ต่ำ

กว่าร้อยละ 60 เท่ากับ 0-32 คะแนน 2.แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์กับกรณีศึกษากฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาล แบ่งเกณฑ์คะแนนเป็น 3 ระดับ 1.ระดับดีร้อยละ 80-100 เท่ากับ 13-16 คะแนน 2.พอใช้ร้อยละ 60-79 เท่ากับ 10-12 คะแนน 3.ต้องปรับปรุงน้อยกว่าร้อยละ 60 เท่ากับ 0-9 คะแนน

4. การรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย ผลการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญาโดยใช้กรณีศึกษาต่อสมรรถนะด้านความรู้และการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์ จำนวน 155 คนมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนชี้แจงการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลและหวัข้อกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาล แจ้งการวัดและประเมินผลในรายวิชาให้นักศึกษาได้รับทราบ

2. ขั้นทดลอง การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ผู้สอนดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาโดยเลือกหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ เรียน 6 ชั่วโมง

3. ก่อนให้นักศึกษาเรียนรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพฯ โดยใช้กรณีศึกษาผู้สอนได้ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (pre-test) และเริ่มสอนในขณะที่นักศึกษาเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา ครูจะเป็นผู้สังเกตการทำงานกลุ่มและประเมินผลการเรียนรู้

4. เมื่อเรียนรู้ครบทั้งแผนการเรียนรู้และทำแบบฝึกกรณีศึกษาจำนวน 6 ชุด ผู้สอนได้ดำเนินการทดสอบการคิดวิเคราะห์โดยใช้กรณีศึกษาที่สร้างขึ้นอีก 1 ชุด

5. หลังจากนั้นทั้งระยะเวลา 1 สัปดาห์ครูให้นักศึกษาไปทบทวนเรื่องที่เรียนทั้งหมด และนัดทดสอบการคิดวิเคราะห์โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 1 ชุด เป็นปรนัย

4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับก่อนเรียน เพื่อเก็บเป็นข้อมูล

6. รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลผล

5.การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

1.แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพฯ นำแบบทดสอบไปตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 25 คนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของข้อคำถามและภาษาที่ใช้ รวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยวิธี Kuder-Richardson 20: KR-20 มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป เพื่อเป็นข้อสอบที่ต้องการวัดประสิทธิภาพค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR 20 (Kuder Richardson – 20) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560)

2. เกณฑ์การประเมินความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาลแบ่งเป็น 3 ระดับตามเกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1971)

3. ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560)

3.1 ค่าเฉลี่ย (μ)

3.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3.3 สถิติที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบโดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4. แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์กรณีศึกษาการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิเคราะห์คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC Index of Item Objective Congruency) คำนวณจากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีที่ใช้แสดงค่าความสอดคล้อง เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) ได้ค่า 0.85

ผลการวิจัย (Research Result)

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญาโดยใช้กรณีศึกษาต่อสมรรถนะด้านความรู้และการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาพยาบาล” ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนการจัดการเรียนการสอน พบว่าคะแนนสูงสุด เท่ากับ 28.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 0.60 ส่วนคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 12.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 0.6 ส่วนคะแนนที่มีผู้สอบส่วนใหญ่ได้มากที่สุดคือคะแนน 23.00 คะแนนคิดเป็น ร้อยละ 13.50 รองลงมา 22.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 12.80 โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการจัดการเรียนการสอนเท่ากับ 20.43 ค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 12.00 ค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 28.00 ดังแสดงตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาพยาบาลตามเกณฑ์การประเมินสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนการจัดการเรียนการสอน

Test	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
ก่อนใช้โปรแกรม	155	12.00	28.00	20.43	3.05

2. สมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาหลังการจัดการเรียนการสอนพบว่าคะแนนสูงสุดหลังการจัดการเรียนการสอนเท่ากับ 33 คะแนนคิดเป็น ร้อยละ 0.60 ส่วนคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 14.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 0.60 ส่วนคะแนนที่มีผู้สอบส่วนใหญ่ได้มากที่สุดคือ 26.00 คะแนนร้อยละ 22.40 รองลงมา 25.00

คะแนนคิดเป็นร้อยละ 20.50 โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการจัดการเรียนการสอนเท่ากับ 25.08 ค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 14.00 ค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 33.00 ดังแสดงตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาพยาบาลตามเกณฑ์การประเมินสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาหลังการจัดการเรียนการสอน

Test	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation
หลังใช้โปรแกรม	155	14.00	33.00	25.08	2.70

3. เปรียบเทียบสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนพบว่า มีค่าสถิติ t มีค่า -15.019 ค่า p-value มีค่า.000 ($p\text{-value} < 0.01$) ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันและเมื่อนักศึกษาพยาบาลได้รับการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาแล้ว มีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p\text{-value} < 0.01$ ดังแสดงตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสถิติ Paired t-test ในการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษา

คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ การใช้โปรแกรม	Mean	S.D.	T	p-value
ก่อนใช้รูปแบบ	20.432	3.056	-15.019	.000**
หลังใช้รูปแบบ	25.078	2.705	-15.023	.000**

4. สมรรถนะด้านความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษาหลังการจัดการเรียนการสอนพบว่าความรับผิดชอบทางอาญาด้านเอกสาร: ทำคำรับรอง/ปลอมเอกสารผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ได้คะแนนมากที่สุดถึงร้อยละ 100 รองลงมาความรับผิดชอบทางอาญาด้านประมาทผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ได้คะแนนร้อยละ 93.75 การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาด้านเปิดเผยความลับของผู้ป่วย การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาด้านการทักท้วงผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ได้คะแนนร้อยละ 87.50 ส่วนฐานความรับผิดชอบทางอาญาที่ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ได้คะแนนน้อยได้แก่ การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาด้านปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่ตกอยู่ในภยันตรายแห่งชีวิตได้คะแนนร้อยละ 81.25 และการประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญา

ฐานทอดทิ้งผู้ป่วยได้คะแนนร้อยละ 75.00 ซึ่งคะแนนที่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เป็นคะแนนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ดังแสดงตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงร้อยละของคะแนนความสามารถการวิเคราะห์ แบบทดสอบกรณีศึกษากฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพฯ 6 กรณีหลังการจัดการเรียนการสอน จำนวนนักศึกษา 155 คน

กรณีศึกษา	การวิเคราะห์				รวม	คิดเป็นร้อยละ	เกณฑ์ผ่านคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
	ระบุประเด็นปัญหากฎหมายจากกรณีศึกษาได้ถูกต้อง	วิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบความรับผิดชอบตามกฎหมายอาญาได้ถูกต้อง	สามารถเชื่อมโยงข้อเท็จจริงเข้ากับตัวบทของกฎหมายได้ถูกต้อง	อธิบายวิธีการแก้ปัญหาและป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคตได้สมเหตุสมผล			
กรณีที่ 1 การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญารฐานปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่ตกอยู่ในอันตรายแห่งชีวิต	4	2	4	3	13	81.25	✓
กรณีที่ 2 การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญารฐานทอดทิ้งผู้ป่วย	3	3	3	4	12	75.00	×

ตารางที่ 7 แสดงร้อยละของคะแนนความสามารถการวิเคราะห์ แบบทดสอบกรณีศึกษากฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพฯ 6 กรณีหลังการจัดการเรียนการสอน จำนวนนักศึกษา 155 คน(ต่อ)

กรณีศึกษา	การวิเคราะห์				รวม	คิดเป็นร้อยละ	เกณฑ์ผ่านคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ80
	ระบุประเด็นปัญหากฎหมายจากกรณีศึกษาได้ถูกต้อง	วิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบความรับผิดชอบตามกฎหมายอาญาได้ถูกต้อง	สามารถเชื่อมโยงข้อเท็จจริงเข้ากับตัวบทของกฎหมายได้ถูกต้อง	อธิบายวิธีการแก้ปัญหาและป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคตได้สมเหตุสมผล			
กรณีที่ 3 การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาฐานเปิดเผยความลับของผู้ป่วย	3	3	4	4	14	87.50	√
กรณีที่ 4 การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาฐานประมาท	4	4	3	4	15	93.75	√
กรณีที่ 5 การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาฐานเอกสาร: ทำการรับรอง/ปลอมเอกสาร	4	4	4	4	16	100	√

กรณีที่ 6 การ ประกอบ วิชาชีพกับ ความรับผิดชอบ ทางอาญา ฐานการทำ แท้ง	3	4	3	4	14	87.50	√
รวม	20	20	21	23			

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussions)

การศึกษาวิจัยสามารถอภิปรายผลการศึกษาเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษา ก่อนการจัดการเรียนการสอน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบความรู้ก่อนการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.43 จากคะแนนเต็มทั้งหมด 40.00 คะแนน ค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 12.00 ค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 28.00 ส่วนคะแนนที่มีผู้สอบส่วนใหญ่ได้มากที่สุดคือ คะแนน 23.00 คะแนนคิดเป็น ร้อยละ 13.50 รองลงมา 22.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 12.80 เห็นว่าก่อนการจัดการเรียนคะแนนแบบทดสอบความรู้ของนักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าคะแนนต่ำ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคือคะแนนผ่านเกณฑ์ 60 เปอร์เซนต์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ยังไม่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพพยาบาลมาก่อนจึงยังไม่มีความรู้ความเข้าใจและยังไม่มีพื้นฐานความรู้ในส่วนของกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องฯ สอดคล้องกับผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนในกระบวนวิชาดังกล่าวในปีพ.ศ.2562 จำนวน 153 พบว่ามีนักศึกษาร้อยละ 49.70 ที่เห็นว่าเนื้อหาวิชากฎหมายอาญาเป็นอุปสรรคต่อการทำความเข้าใจในวิชานี้ในระดับมากถึงมากที่สุด และมีถึงร้อยละ 40.50 ที่รับรู้ว่าเป็น อุปสรรคในระดับปานกลางโดยยังมีนักศึกษาจำนวนถึง ร้อยละ 44.64 ที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ว่ายากหรือเข้าใจยาก ภาษากฎหมายเข้าใจยากไม่คุ้นเคย กำกวมหรือไม่ชัดเจน นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกระบวนวิชา นี้ย้อนหลังใน 3 ภาคเรียนสุดท้าย (2559-2562) พบว่าคะแนนดิบไม่ถึงร้อยละ 80 ทำให้ไม่มีเกรด A ในรายวิชาดังกล่าว (วิทยาลัยพยาบาล, 2562)

2. สมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษา หลังการจัดการเรียนการสอนพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบความรู้ หลังการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.07 ค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 14.00 ค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 33.00 โดยเมื่อคิดคะแนนสูงสุดของการทำแบบทดสอบความรู้หลังการจัดการเรียนการสอนเท่ากับ 33.00 คะแนนคิดเป็น ร้อยละ 0.60 ส่วนคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 14.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 0.60 ส่วนคะแนนที่มีผู้สอบส่วนใหญ่ได้มากที่สุดคือ 26.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 22.40 ผ่านเกณฑ์

ประเมินเป็นส่วนใหญ่คือ 60 เปอร์เซนต์เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้จากการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้กรณีศึกษาพบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นและเมื่อมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นทำให้สามารถได้ระดับคะแนนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร คุสมภ์และคณะ (2562) ที่ศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานต่อความคงทนในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลพบว่าการสอนแบบกรณีศึกษามีความรู้หลังการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<.001$) และมีความคงทนในการเรียนรู้มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<.001$) มารศรี จันทรดีและคณะ (2557) ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาต่อความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 รายวิชาปฏิบัติการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล หลังจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.5$)

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะด้านความรู้กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนพบว่าค่าสถิติ t มีค่า -15.019 ค่า Sig.(2-tailed) มีค่า $.000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันและเมื่อนักศึกษาพยาบาลได้รับการจัดการเรียนการสอนกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพโดยใช้รูปแบบกรณีศึกษาแล้ว มีคะแนนหลังทดสอบความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ กรณีศึกษาเป็นฐาน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเริ่มจากการเสนอภาพเห็น เหตุการณ์(scenario) ซึ่งทีศนา แคมมณี (2555) กล่าวว่า การสอนแบบกรณีศึกษา เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนศึกษา เรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริงและตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบและเหตุผลที่มาของ คำตอบนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูวิทย์ ไชยเป้า (2552) ศึกษาวิธีการสอนแบบกรณีศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมวิทยาเบื้องต้น เรื่องวัฒนธรรมพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมวิทยาเบื้องต้น เรื่องวัฒนธรรมโดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การสอนแบบกรณีศึกษาทำให้นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์และมองภาพในการศึกษาได้อย่างชัดเจน ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปในทางที่ดี และงานวิจัยของพรศิริ พันธสี (2552) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาต่อการพัฒนาความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษาและ

อาจารย์หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาทั้งสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 เป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย

4. สมรรถนะด้านความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษาหลังการจัดการเรียนการสอนคะแนนผลการประเมินสมรรถนะด้านความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษาหลังการจัดการเรียนการสอนพบว่าความรับผิดชอบทางอาญาฐานเอกสาร: ทำคำรับรอง/ปลอมเอกสารผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ที่ได้คะแนนมากที่สุดถึงร้อยละ 100 รองลงมาความรับผิดชอบทางอาญาฐานประมาทผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ที่ได้คะแนนร้อยละ 93.75 การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาฐานเปิดเผยความลับของผู้ป่วย การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาฐานการทำแท้งผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ที่ได้คะแนนร้อยละ 87.50 ส่วนฐานความรับผิดชอบทางอาญาที่ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่ การประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาฐานปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่ตกอยู่ในอันตรายแห่งชีวิต และการประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาฐานทอดทิ้งผู้ป่วยที่ได้คะแนนร้อยละ 81.25 และ 75.00 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าการประกอบวิชาชีพกับความรับผิดชอบทางอาญาฐานทอดทิ้งผู้ป่วยมีคะแนนที่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยได้คะแนนร้อยละ 75.00 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการนักศึกษาฯ ยังไม่มีประสบการณ์ดูแลผู้ป่วยมาก่อนทำให้ยังไม่สามารถแยกองค์ประกอบความผิดฐานทอดทิ้งในส่วนที่สามโดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหมายความว่า เป็นข้อเท็จจริงที่ประกอบกรทอดทิ้งน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายถึงตายได้หรือไม่ เมื่อยังไม่มีประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยการแยกข้อเท็จจริงน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายจึงยังไม่สามารถจำแนกเหตุอันตรายถึงตายของผู้ซึ่งพึ่งตนเองไม่ได้เพราะอายุ ความป่วยเจ็บ กายพิการ หรือจิตพิการได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของสมใจ ศิริกมลและคณะ (2560) ที่ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนวิชากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบรู้จริง โดยศึกษาในประชากรนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอน 2) ชุดวิดีโอการบรรยายบนเว็บไซต์ 3) กรณีศึกษาสำหรับวิเคราะห์ในชั้นเรียน 4) แบบทดสอบความรู้ด้วยตนเองหลังเรียนบนเว็บไซต์ 5) แบบทดสอบความรู้ก่อนเรียนในชั้นเรียน 6) แบบทดสอบความรู้หลังเรียนก่อนการสอบกลางภาคและปลายภาค และ 7) แบบสะท้อนคิดเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า พบว่า 1. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบรู้จริง ในกระบวนวิชากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ประกอบด้วย 1) การยึดวัตถุประสงค์ของกระบวนวิชาซึ่งมีการกำหนดไว้ล่วงหน้าเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน 2) การแบ่งเนื้อหาการเรียนเป็นหัวข้อย่อยและกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละหัวข้อย่อย 3) การเลือกสื่อการเรียนรู้อะกัลวิธีในการสอนที่เหมาะสม ได้แก่ ชุดการเรียนบนเว็บ และการวิเคราะห์กรณีศึกษาในห้องเรียน 4) การทดสอบความรู้แบบสั้น ๆ หลังการเรียนในแต่ละหน่วยบนเว็บ และการทดสอบสั้น ๆ ก่อนเรียนในชั้นเรียน (quiz) และ 5) การค้นหาจุดอ่อนโดยใช้ผลการประเมินจาก

แบบทดสอบ และการวิเคราะห์กรณีศึกษาและปรับปรุงแก้ไข 2. ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนในผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบรู้จริงดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบมาตรฐานปกติ โดยกลุ่มทดลองมีผลคะแนนการสอบโดยใช้แบบทดสอบความรู้หลังเรียนก่อนการสอบกลางภาคและก่อนการสอบปลายภาคสูงกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($t=3.48, p < .001$ และ $t=2.93, p < .01$)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลจากการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์จริงได้อย่างสมเหตุสมผลในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในรายวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาล เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมและรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเองในการวิเคราะห์ การเชื่อมโยงข้อมูล ทักษะการแก้ปัญหาการสื่อสาร การนำเสนอและการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

1.2 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในครั้งต่อไป สามารถนำแนวทางจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษามาพัฒนานักศึกษาให้ใช้ศักยภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามกรอบTQF เช่น ความรู้ การคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม การทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วมในการเรียน การกล้าแสดงความคิดเห็น และการแก้ปัญหาร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษานี้ไปใช้ในรายวิชาอื่น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านความรู้ และการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาพยาบาล

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบอื่นๆที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น กรณีศึกษาที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาได้แก่ กรณีศึกษาแบบสถานการณ์ (situation case) กรณีศึกษาแบบตัดสินใจ (decision case)

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนรูปแบบอื่นๆเพื่อพัฒนาความสามารถด้านความรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง(References)

วิจิตรา กุสมภ์,อรุณี เฮงยศมาก. (2562). ผลการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานต่อความคงทนในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. 8(1), 187.

- ชูวิทย์ ไชยบัว. (2552). วิธีการสอนแบบกรณีศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมวิทยาเบื้องต้น. สืบค้น 9 ธันวาคม 2563, จาก <http://eduweb.kpru.ac.th/pdf/rs15.pdf>.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2560). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญยง สุขพิงค์, วนิดี สุทธิรังสี, วินิกาญจน์ คงสุวรรณ, ไผ่โรส มามะ, วิลาวรรณ คริสต์รักษา. (2558). ผลลัพธ์การเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชตามการรับรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2. วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์. 35(2), 191-204.
- พรศิริ พันธสี. (2552). ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาต่อการพัฒนาความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาล. วารสารสภาการพยาบาล. 24(3), 15.
- มารศรี จันทรดีและคณะ. (2557). ผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาต่อความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ. 1. วารสารพยาบาลและการศึกษา. 7 (4), 134.
- วันเพ็ญ สุลง. (2561). การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์. (2562). การประเมินผลความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอน (หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2560). (เอกสารอัดสำเนา).
- วิรุจน์ คุณกิตติ, ขนิษฐา นวลโรสง. (2560). ผลของการร้องเรียนแพทย์และพยาบาล: ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย. ศรีนครินทร์เวชสาร. 32(4), 366-77.
- สภาการพยาบาล. (2562). จดหมายข่าว. สืบค้น 3 พฤศจิกายน 2564, จาก https://www.tnmc.or.th/images/userfiles/files/TNMC%20Newsletter%202021_1%20Jan%20-%20Feb%202562.pdf
- สมใจ ศิริกมลและคณะ. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์โดยใช้แนวคิดการเรียนแบบรู้จริง. พยาบาลสาร. 44(4), 45.
- สายสมร เฉลยกิตติ, พรนภา คำพราว, สมพิศ พรหมเดช. (2557). ความปลอดภัยของผู้ป่วยกับคุณภาพบริการพยาบาล. วารสารพยาบาลทหารบก. 15(2), 66-70.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2562). ประมวลกฎหมายอาญา. สืบค้น 18 มีนาคม 2562, จาก: <https://web.krisdika.go.th/data/law/law4/%BB06/%BB06-20-9999-update.pdf>

สุริรัตน์ อักษรกาญจน์. (2562). การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาครุศาสตร์.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. วารสารราชพฤกษ์. 17(2), 24-32.

Bloom,BS. (1971). *Handbook on formative and summative evaluation of student learning*. New York: McGraw-Hill.